

POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI kol. DOMINIKY ANTONIE SKALOVÉ

„Francouzský nový cirkus a jeho stopy na české divadelní scéně“

PhDr. Richard Vacula

Kolegyně Skalová si pro svou bakalářskou práci zvolila téma z oblasti francouzských reálií a kultury. Volbu tématu je třeba ocenit především vzhledem k tomu, že problematika nového cirkusu a zejména pak modality ovlivňování tohoto žánru v českých zemích francouzským (resp. frankofonním) novým cirkusem byly dosud jen velmi nedostatečně zpracovány. S tím souvisí i relativně malé množství tištěných publikací, o které se studentka mohla při své práci opírat. Tento nedostatek podle mého názoru velice vhodně kompenzovala studiem dostupných elektronických zdrojů, při jejichž výběru prokázala velmi dobrou orientaci v tématu a schopnost nalézt množství relevantních pramenů, na nichž dokázala svoji práci vystavět.

Autorka nejdříve stručně rekapituluje vznik a vývoj nového cirkusu jako osobitého žánru. V následující kapitole se věnuje francouzskému novému cirkusu ze synchronního pohledu, přičemž si podrobněji všímá role státu v podpoře a šíření tohoto druhu umění. V dalších částech této kapitoly pak mj. přibližuje klíčové festivaly a nejvýznamnější společnosti. Studentce se zde podařilo podat ucelený obraz aktuální situace žánru nového cirkusu v zemi jeho původu.

V následující kapitole se autorka pokusila nalézt vektory ovlivňování směrem od francouzského nového cirkusu k jeho českému protějšku. Studentka zde prokázala nejen solidní znalost tématu a orientaci v něm, ale rovněž schopnost nalézat vztahy a paralely a samostatně je interpretovat. Po úvodní části této kapitoly, ve které se pokusila nalézt v obecnější rovině charakteristické rysy zmíněného ovlivňování, se studentka zaměřila na významné příklady spolupráce mezi francouzskými a českými tvůrci. Tuto část mj. doplňuje graf ilustrující frekvenci účasti francouzských souborů na klíčovém českém festivalu nového cirkusu Letní Letna. Lze litovat, že toto kvantitativní vyjádření francouzsko-českých kontaktů ve sledované oblasti zůstává v práci ojedinělé; téma by si jistě zasloužilo hlubší rozbor tohoto druhu.

V předposlední kapitole ilustruje kolegyně Skalová předešlá konstatování na konkrétním příkladu divadelní inscenace La Putyka, jenž doplňuje o rozbor samostatně provedeného rozhovoru s hlavním protagonistou této inscenace. Z rozhovoru vhodně vybírá

pasáže a informace, které jsou pro zvolené téma relevantní. Je zároveň třeba ocenit, že v příloze uvádí kompletní transkripci rozhovoru.

V závěru své práce se autorka pokouší o syntézu získaných poznatků a jejich interpretaci. Analyzuje zde nejen cesty francouzsko-českých novocirkusových inspirací, ale také důvody rozdílné pozice tohoto žánru v obou zkoumaných zemích. Do značné míry se zde také věnuje možnostem dalšího rozvoje nového cirkusu v ČR, čímž možná již zbytečně odbočuje od vytyčeného tématu. V obecné rovině lze práci vytknout poněkud vyšší úroveň popisnosti na úkor analytické části a místy snad jistou nesystematičnost zpracování.

Jako téma pro obhajobu lze navrhnout zejména volbu představení La Putyka pro případovou studii (není v textu explicitně vysvětlena, v úvodu se navíc konstatuje, že jde o představení vystavěné především na české hospodské poetice) a rovněž apriorní konstatování „česko-francouzská spolupráce v oblasti nového cirkusu je na první pohled viditelná“ (s. 27), resp. tvrzení „participace českých novocirkusových scén na mezinárodním poli se tedy v posledních letech zvyšuje“ (s. 29), která podle mého názoru nejsou v následujícím textu dostatečně argumentována (a pro opačný směr působení ukazuje graf na s. 29 spíše jistou stagnaci se značnými výkyvy).

Po formální stránce je práce v podstatě v pořádku, přestože drobná pochybení bychom zde mohli nalézt (např. nejednotná velikost písma použitá pro citované pasáže z použité literatury – některé z nich jsou tištěny o bod menším písmem v souladu s doporučenou úpravou, jiné zachovávají stejnou velikost písma jako ostatní text).

I přes tyto a některé další drobné nedostatky se domnívám, že studentka splnila požadavky kladené na bakalářskou práci, totiž že prokázala schopnost zvolit adekvátní zdroje, pracovat s nimi syntetickým způsobem a formulovat na jejich základě vlastní závěry, které byla navíc schopna ilustrovat samostatně provedenou případovou studií. Proto doporučuji práci k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat mezi stupni *výborně* a *velmi dobře*.

Sauvian, 20. června 2011